

Gennem en årrække har der til private seminarier været ydet statslån til byggeri m. v. i analogi med de for højskoler, husholdningsskoler m. fl. gældende regler, og der skabes nu direkte hjemmel for statslån til seminarierne.

De fastsatte regler er identiske med de for højskolerne gældende låneregler og går bl. a. ud på, at lånet kan udgøre indtil halvdelen af værdien.

Det er en betingelse for ydelsen af sådant statslån, at planer og tegninger til bygningerne er godkendt af undervisningsministeriet, samt at den selvejende institution selv har skaffet et beløb af mindst $16\frac{2}{3}$ pct. af værdien. Dette beløb kan under særlige omstændigheder tillades sikret ved pant i ejendommen efter statslånet; rentefod og afdragsvilkår skal godkendes af undervisningsministeren.

For statslånet, der er afdragsfrit, men forrentes med 4 pct. p. a., gives der staten oprykkende panteret i bygninger med grund og tilbehør næst efter lån, der ikke må overstige $\frac{1}{3}$ af ejendommens værdi. Lånet er fra statens side uopsigeligt, så længe lånevilkårene nøje overholdes og bygningen anvendes til det oprindelige formål.

Stk. 1 i den i lovens § 2 fastsatte ikrafttrædelsesbestemmelse har følgende ordlyd:

„Tilskud i henhold til denne lov beregnes med virkning fra 1. april 1958 at regne. De i loven indeholdte regler om udbetalingsterminer finder anvendelse fra begyndelsen af undervisningsåret 1958-59, mens lovens krav til lærerlønnens størrelse træder i kraft fra begyndelsen af undervisningsåret 1959-60.“

Stk. 2 bemyndiger undervisningsministeren til at lade loven om statstilskud til anerkendte private seminarier optrykke med senere ændringer.

Lovforslaget fik i folketinget tilslutning fra alle partiers side. Det gennemførtes med enkelte ændringer, som nærmest var af teknisk karakter, og vedtoges enstemmigt ved 3. behandling.